

Arrest

nr. 33 720 van 3 november 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 29 september 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 22 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. LAUWERS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 mei 2004 het Rijk binnen en diende op 4 mei 2004 een asielaanvraag in. Op 12 september 2005 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Vluchtrelaas

“U verklaart de Indische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het district Warangal in de deelstaat Andhra Pradesh U zou afstammen van de Scheduled Tribe zowat de laagste kaste op de Hindoeïstische sociale ladder Van 1992 tot 1993 zou u op de middelbare school actief lid geweest zijn van de Pragati Seela Democratic Student Union. Van 1994 tot 1997 zou u uw bachelor diploma behaald hebben en niet politiek actief geweest zijn. In 1997 zou u hebben deelgenomen aan een examen voor een vacature bij de Indische overheid, maar omdat u geen smeergeld betaalde aan een corrupte ambtenaar zou u de job zijn misgelopen.

U zou besloten hebben om een masterdiploma te behalen maar wederom zou u door corruptie de toegang tot een befaamde universiteit zijn ontzegd. Omwille van deze frustraties zou u in 1997 lid worden zijn van de Radical Students Union een clandestiene frontorganisatie van de People's War Group (PWG ook Naxalieten genoemd) die opkomt voor de rechten van de minderheden en de minderbedeelden onder de studenten. Naast uw activiteiten op de universiteit zou u ondermeer voor PWG donaties hebben opgehaald bij landlords en zakenmannen. Aanvankelijk zou u bij RSU als organisator hebben gewerkt maar wegens uw harde werk zou u in 1999 verkozen zijn tot secretaris. In december 2000 zou u uw masterdiploma als software ingenieur behaald hebben en besloten hebben om uw kansen te wagen in de privé-bedrijven. U zou ontslag hebben willen nemen uit de RSU en komaf hebben willen maken met uw revolutionaire verleden. U zou op een geheime vergadering van het Centrale Comité in Delhi op 17 februari 2001 uw voornemen de beweging te verlaten kenbaar hebben gemaakt. Toen u na deze vergadering met enkele kompanen terugkeerde naar uw regio zou u zonder het zelf te beseffen betrokken zijn geraakt bij de ontvoering van een hooggeplaatst BJP-lid die een dag later door PWG werd gedood. U zou vervolgens naar een ondergronds kamp in de jungle gebracht zijn en daar een paar dagen afgewacht hebben hoe de situatie evolueerde. Eén van uw metgezellen zou echter door de politie gearresteerd zijn en enkele dagen later zou de politie naar uw huis zijn gekomen. Het toegetakelde en dode lichaam van uw broer zou enkele dagen later zijn aangetroffen. Toen u dit nieuws vernam zou u besloten hebben om in de ondergrondse People's Militia te blijven en deel uit te maken van een dalam of guerrilla-squad. U zou gedurende drie jaar bij de militia zijn gebleven en in deze periode getuige zijn geweest van vele moorden en aanslagen. U zou geleidelijk aan een afkeer hebben gekregen van PWG en beginnen zoeken naar een mogelijkheid om te ontsnappen. In december 2003 zou u erg ziek zijn geworden en zou u voor verzorging zijn overgebracht naar een ziekenhuis. Eens genezen zou u besloten hebben het gebied te ontvluchten en zodoende te deserteren uit de Naxalitische beweging. Aangezien u zowel vervolging vreest vanwege de PWG als de Indische autoriteiten zou u India hebben moeten verlaten. U verklaarde zich in België vluchteling op 4 mei 2004. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: geboorteakte, dreigbrieven: First information Reports (aanklachten), arrestatiebevel, foto, krantenartikels.

B. Motivering

Niettegenstaande in uwen hoofde mogelijks een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat wegens uw betrokkenheid bij de Naxalieten, dient in het kader 'van het onderzoek ten gronde te worden nagegaan of u niet valt onder de in artikel 1 F(b) van de Conventie van Genève vermelde uitsluitingsgrond. Deze houdt in dat een uitsluiting van bescherming dient te worden overwogen voor een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf begaan heeft buiten het land van toevlucht voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten'. Bovendien dient eveneens te worden opgemerkt dat de uitsluitingsclausule niet enkel de rechtstreekse daders van de opgesomde misdaden betreft, maar kan ook betrekking hebben op medeplichtigen of leden van misdadige organisaties die als collectief aansprakelijk voor dergelijke handelingen worden beschouwd, voor zover ze hebben gehandeld met kennis van criminele doeleinden en geen enkele omstandigheid hen van hun verantwoordelijkheid vrijstelt. Uw betrokkenheid bij PWG is geloofwaardig. U geeft blijk van een uitgebreide kennis van de beweging en haar doelstellingen en kan op een spontane manier uw geschiedenis van activisme schetsen. Uit een veelheid aan bronnen blijkt het gewelddadige karakter van de Naxalitische beweging in India, gaande van afpersingen, ontvoeringen, martelingen, moorden, bomaanslagen tot het inrichten van volkstribunalen'. Uzelf was sinds 1997 actief lid van de aan PWG verbonden studentenorganisatie Radical Students Union (RSU). U zou in februari 2001 uit de beweging hebben willen stappen maar wegens uw zijdelingse betrokkenheid bij de ontvoering van het BJP-lid zou het onmogelijk zijn geweest om zonder problemen met de autoriteiten opnieuw in de civiele maatschappij te stappen. U zou vervolgens van februari 2001 tot december 2003 bij verschillende gewapende eenheden ('dalams', met een twintigtal leden) van de Naxalieten in een vijftal districten hebben gewerkt. Als lid van zulke 'Jungle War Force' zou u ondermeer info hebben verzameld in de dorpen en zodoende soms te weten zijn gekomen dat er problemen bestonden. Indien ergens problemen waren zouden jullie een volkstribunaal hebben ingericht (TG p.24). Het gebeurde wel eens, zo verklaart u, dat dorpschouwen werden doodgeslagen als ze niets aan de lokale problemen deden. U haalt het voorbeeld aan van een persoon in Chinnavenu Palli, wiens hoofd met een steen van zijn lichaam werd geslagen (TG p.25). Tevens geeft u het voorbeeld van een zekere Rajidiramayya, die ervan verdacht werd informatie door te spelen aan de politie. Uw eenheid zou naar diens dorp zijn gegaan en hem 's nachts uit zijn huis hebben gehaald. Hij zou bekentenissen hebben afgelegd, waarna hij door een lid van uw 'dalam' met een bijl werd gedood. Uzelf zou op wacht hebben gestaan tijdens deze gebeurtenis (TG p.25-27) en na deze moord zou de politie een arrestatiebevel tegen u hebben uitgevaardigd. Evenzo spreekt u over een dokter wiens handen en benen werden gebroken omdat hij teveel geld aannam van de armen (TG p.26-27), vele burgers wens handen werden afgesneden (TG p.25) en een lid van de Telugu Dassam Party wiens nek jullie zouden hebben afgesneden (TG p.29). Ook zouden jullie 'veiligheid' hebben geboden aan bepaalde dorpen door bommen en mijnen op de wegen te leggen, zodat aankomende politiepatrouilles zouden opgeblazen worden (TG p.24). Op een nacht in maart 2001 zou uw dalam' een passerende bus hebben opgeblazen in de veronderstelling dat het een bus politieagenten betrof. Uw taak zou erin hebben bestaan om na de aanslag de wapens van de getroffen agenten in te zamelen. Uiteindelijk zou niet de bus van de agenten getroffen worden, maar zouden

jullie per ongeluk een bus met een twintigtal burgers hebben doen exploderen (TG p28). Bovenvermelde voorbeelden van acties waaraan u deelnam kaderen in de praktijk van de Naxalieten die het recht in eigen handen nemen, de bevolking intimideren en dodelijke aanslagen plegen. U stelt dat u niet vrijwillig betrokken raakte bij de gewapende strijd, maar dat dit te wijten was aan de omstandigheden: u zou uw ontslag uit de beweging hebben willen aankondigen maar net op dat moment bij toeval betrokken zijn geraakt bij de ontvoering van een politicus. Aangezien deze persoon een dag later werd vermoord zou u dermate veel angst hebben gehad voor de politie dat u zou hebben besloten om niet uw civiele leven terug op te nemen maar uw toevlucht te zoeken bij de Naxalieten in de wouden. Hierbij dient te worden opgemerkt dat niets u in februari 2001 dwong om zich aan te sluiten bij de PWG en haar Jungle War Forces. Evengoed kon u zich elders in India in veiligheid trachten te brengen, zich laten onderwerpen aan een politieel onderzoek naar de ontvoering waarbij u zijdelings betrokken was, of de wijk nemen naar het buitenland. Er kan in uw hoofd allerminst besloten worden tot het bestaan van een onweerstaanbare dwang in de zin van artikel 31 (d) van het Statuut van Rome ter installatie van het CPI van 1.7 juli 1999. Uw rol in de misdrijven van uw 'dalam' zou steeds zeer beperkt zijn geweest, to beweerde u: u zou er meestal maar 'bijgegaan' hebben of de wacht hebben gehouden. Niettemin maakte u volgens uw verklaringen wel degelijk deel uit van de eenheid die ondermeer bovenvermelde operaties uitvoerde en kan uw betrokkenheid bij de begane misdrijven niet geloofwaardig worden. U dient minstens ten dele medeverantwoordelijk te worden gehouden voor deze ernstige feiten. U verklaart verder dat u geregeld de praktijken van de eenheid bekritiseerde, tengevolge waarvan u enkele keren overgeplaatst werd. Feit blijft dat u bijna drie jaar lang actief bleef in deze Jungle War Forces met haar gekende praktijken en u zelf tijdens het gehoor ten gronde aangeeft dat er in deze periode zeer veel incidenten plaatsvonden, er gebeurde elke dag wel iets', zo verklaart u (TG p.25-29). Het feit dat u verklaart dat u niet volledig achter de gruwelijke handelswijze van de militie stond, kan niet als afdoende verschoningsgrond worden gezien en ontlast u niet van uw verantwoordelijkheid. Ook de antwoorden die u geeft op de vraag waarom u bijna drie jaar wachtte om effectief de beweging te verlaten zijn in het licht hiervan weinig overtuigend. U stelt dat u door de politie werd gezocht omwille van de ontvoering van begin 2001 en omwille van de moord op Rajidiramayya. Bijgevolg, zo stelt u, kon u nergens heen indien u zou vertrekken uit uw toevluchtsoord en zag u zich verplicht bij de 'dalam' te blijven (TG p.28-29). Zoals boven reeds aangehaald is deze bewering weinig overtuigend. Concluderend dient te worden gesteld dat de handelingen waarbij u betrokken was of waaraan u op zijn minst medeplichtig was, ernstige misdrijven van gemeenrechtelijke aard betreffen waarbij opzettelijk en doelbewust slachtoffers vielen. Hoewel gestoeld op een politieke (in casu maoïstische) ideologie dient hier gezien de aard en de buitensporigheid van deze daden in het licht van het beoogde politieke doel een uitsluitingsclausule onder de bepalingen van artikel 1 F(b) van de Vluchtelingenconventie te worden genomen. De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie in positieve om te buigen. Zij kunnen uw engagement en problemen aantonen, welke hier niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend. Ik vestigde aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op Niettegenstaande het feit dat art. 1, F b) van de Geneefse Conventie op u van toepassing is, meen ik evenwel dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst het risico dreigt te lopen het voorwerp te worden van foltering of onmenselijke en vernederende behandelingen of straffen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

4. Verzoeker werpt op dat hij “niet vertegenwoordigd [was] door een advocaat ten tijde van het interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen”.

4.1. Verwerende partij antwoordt terecht dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt van de organisatie van zijn verdediging. Niets belette verzoeker om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten

waarnemen door een raadsman van zijn keuze. Uit het administratieve dossier blijkt niet dat verzoeker gevraagd heeft om de bijstand van een advocaat tijdens de administratieve procedure. Dit onderdeel is dan ook niet gegrond.

5. Nopens de vluchtelingenstatus

6. Verzoeker is afkomstig van de Scheduled Tribe, één van de laagste kastes op de Hindoeïstische sociale ladder waarvan de leden eerder uitzonderlijk kansen krijgen in het onderwijs en op de arbeidsmarkt. Verzoeker kon goed studeren zodat hij deze institutionele maatschappelijke discriminaties zwaar en rechtstreeks aanvoelde. In 1992–1993, tijdens zijn secundaire studies, sloot hij zich aan bij de Pragati Seéla Democratic Student Union (PSDS), een legale organisatie die opkwam voor rechten van minderbedeelde studenten. Van 1994 tot 1997 is verzoeker noch politiek, noch sociaal actief, concentreert hij zich op zijn bachelors' studies en hoopt daarna op een loopbaan bij de overheid. Zijn ontgoocheling is groot wanneer hij in 1997, niettegenstaande zijn rangschikking aan de top van de geslaagden van het staatsexamen, de baan misloopt omwille van zijn afkomst en zijn gebrek aan financiële middelen voor smeergeld. Wanneer hij daarop, opnieuw niettegenstaande zijn uitstekende resultaten op het ingangsexamen voor de masteropleiding, omwille van afkomst en corruptie niet toegelaten wordt aan de befaamde IT-universiteit van Bangalore, beslist hij de masterstudies aan te vatten aan zijn oude universiteit waar hij toetreedt tot de studentenorganisatie Radical Students Union (RSU). Deze studentenbeweging doet dienst als clandestiene frontorganisatie van de People's War Group (PWG ook Naxalieten genoemd) en komt op voor de rechten van de minderheden en de minderbedeelde onder de studenten. Verzoekers sociale en politieke acties in India zijn ingebed in zijn etnische achtergrond en zijn leefwereld en zijn visie op de gevolgen hiervan.

7. Nopens de insluiting en uitsluiting van internationale bescherming

7.1. Uit het tweede en derde onderdeel kan afgeleid worden dat verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor vluchtelingenstatus en hiervan ten onrechte uitgesloten werd.

7.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betwist niet dat verzoeker onder de insluitingclausules valt van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchteling en staatlozen hij *"mogelijks een gegronde vrees voor vervolging [heeft] in de zin van de Vluchtelingenconventie"* maar vervolgt dat verzoeker *"onder de in artikel 1 F(b) van de Conventie van Genève vermelde uitsluitingsgrond [valt]. Deze houdt in dat een uitsluiting van bescherming dient te worden overwogen voor een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf begaan heeft buiten het land van toevlucht voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten"* Bovendien dient eveneens te worden opgemerkt dat de uitsluitingsclausule niet enkel de rechtstreekse daders van de opgesomde misdaden betreft, maar kan ook betrekking hebben op medeplichtigen of leden van misdadige organisaties die als collectief aansprakelijk voor dergelijke handelingen worden beschouwd, voor zover ze hebben gehandeld met kennis van criminele doeleinden en geen enkele omstandigheid hen van hun verantwoordelijkheid vrijstelt.

7.3. Verzoeker beperkt zich tot de loutere vermelding *"Het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen toont geen "ernstige redenen" aan die haar moeten doen veronderstellen dat Verzoeker zich noodzakelijkerwijze in de categorie van Artikel 1F(b) van de Vluchtelingenconventie bevindt"* terwijl de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing uitvoerig toelicht op basis van welke concrete feiten, hij tot zijn conclusie komt.

7.4. Verzoekers ontkenning dat hij ooit *"enige gewelddaad gepleegd [heeft] of meegewerkt [heeft] aan de planning daarvan. Het enkele feit van lidmaatschap van RSU/PWG/PM is onvoldoende om onder de uitsluitingsgrond van Artikel 1 F(b) van de Vluchtelingenconventie te vallen"* is strijdig met zijn eigen beweringen (zie infra). Daarenboven is het verzoekschrift op dit punt incoherent nu tevens wordt gemeend dat verzoeker in aanmerking komt voor de *"onthefing van strafrechtelijke aansprakelijkheid"* zoals voorzien in Artikel 31(1)(c) en 31(1)(d) van het Statuut van Rome van 17 juli 1998, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 1 december 2000. Verzoeker erkent overigens herhaaldelijk, zowel in zijn verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat hij bij misdrijven betrokken was en geeft hierbij een opsomming van specifieke strafrechtelijke feiten waarvoor hij (mede-)aansprakelijk kan gehouden worden.

8. Nopens de uitsluiting

8.1. Gelet op artikel 1 F(b) van de Vluchtelingenconventie beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om verzoeker uit te sluiten van de vluchtelingenstatus omwille van de aard en omvang van zijn deelname aan activiteiten van het PWG, waaronder intimidatie, gewapende aanvallen, vergeldingsmaatregelen en standrechtelijke executies. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen heeft hierbij verzoekers verklaring meegenomen dat hij *“niet vrijwillig betrokken raakte bij de gewapende strijd, maar dat dit te wijten was aan de omstandigheden”*. Verzoeker had ontslag genomen uit de RSU en was op de terugweg naar huis samen met een aantal RSU-leden die een in het geheim geplande ontvoering opgezet hadden. Verzoeker werd aldus onvrijwillig betrokken *“bij de ontvoering van een politicus”*. De bestreden beslissing gaat verder *“Aangezien deze persoon een dag later werd vermoord zou u dermate veel angst hebben gehad voor de politie dat u zou hebben besloten om niet uw civiele leven terug op te nemen maar uw toevlucht te zoeken bij de Naxalieten in de wouden”*.

8.2. De Raad kan verzoeker en de bestreden beslissing volgen op het punt dat verzoeker in februari 2001 niet uit vrije wil is betrokken geraakt bij de ontvoering noch vrijwillig meeding met de PWG-leden die de ontvoering opgezet hebben. Uit de activiteiten voorafgaand aan deze gebeurtenis blijkt dat verzoeker zich dubbel opstelde en zich enerzijds politiek en sociaal wilde engageren, maar anderzijds een eigen professionele carrière vooropzette. Zo blijft hij tijdens zijn bachelors' studies, politiek inactief en hoopte hij daarna het gewone leven in te stappen. Pas nadat dit mislukt gaat hij opnieuw aan politiek doen. Dat hij opnieuw de RSU wil verlaten eens zijn studies zijn afgerond, valt in de lijn van zijn vorige beslissingen en is aannemelijk.

9. De redenering in de bestreden beslissing dat niets verzoeker *“in februari 2001 dwong om zich aan te sluiten bij de PWG en haar Jungle War Forces. Evengoed kon u zich elders in India in veiligheid trachten te brengen, zich laten onderwerpen aan een politieel onderzoek naar de ontvoering waarbij u zijdelings betrokken was”* is incoherent met het uiteindelijke besluit waarin de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat niettegenstaande *“het feit dat art. 1, F b) van de Geneefse Conventie op u van toepassing is, meen ik evenwel dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst het risico dreigt te lopen het voorwerp te worden van foltering of onmenselijke en vernederende behandelingen of straffen.”*

9.1. Verzoeker had niet de mogelijkheid om zich in februari 2001 elders in India te vestigen, net zo min als nu. Dit wordt overigens correct in de conclusie van de bestreden beslissing opgenomen en in de vermelding dat verzoeker ook in februari 2001 desgevallend kon uitwijken naar het buitenland. De naxalites hebben (naargelang de informatie in het administratieve dossier) een vierde tot een vijfde van het grondgebied van India onder hun controle en hebben daarnaast voldoende middelen om overal in het land af te rekenen met dissidenten. Verzoeker heeft duidelijk toegelicht waarom het zich aanmelden bij de politie evenmin tot de opties behoorde. Hij gaf hierbij voorbeelden uit zijn directe omgeving waaronder de medemilitant die op 23 februari 2001 door de politie werd opgepakt en gedood. Hij lichtte ook toe hoe, aangezien in India treintickets op naam worden uitgeschreven en de gemeenschappelijke treintickets de naam van iedere passagier vermelden, ook verzoekers naam bekend geraakt was bij de politie. Dit had tot gevolg dat op 24 februari 2001 een huiszoeking verricht werd en verzoekers broer enkele dagen later door de politie voor ondervraging werd opgepakt, gefolterd en op 28 februari 2001 dood teruggebracht werd naar de ouderlijke woning. Ook zijn vriend S. die zichzelf in 2003 bij de politie had aangegeven, werd door hen gedood. Het is dan ook aannemelijk dat verzoeker geen uitweg zag. Deserteren uit de Naxalites wordt niet getolereerd. Zo lopen de leden van de organisatie met een zekere kennis het gevaar te worden gedood en is het risico dat hun families ernstig geschaad worden reëel (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) en zoals blijkt uit verzoekers persoonlijke ervaring. Verzoeker herhaalt ter terechtzitting hoe gedeserteerden die onderdoken in de miljoenenstad New Dehli toch teruggevonden en gedood werden door de Naxalites. De politie neemt evenmin gedeserteerden in bescherming. Het administratieve dossier geeft geen informatie over een eventueel overheidsprogramma voor spijtoptanten en ter terechtzitting wordt door verweerder hier niet verder op ingegaan. Volgens verzoeker bestaat in de realiteit geen dergelijke regeling, noch worden PWG/RSU-leden voor het gerecht gebracht (zie ook verhoor Dienst Vreemdelingenzaken). Hij verwijst hierbij naar zijn eerdere verklaringen over spijtoptanten die de politieondervragingen niet overleefden ofwel kort daarop in opgezette ontsnappingen werden gedood.

10. Indien aannemelijk is dat verzoekers effectieve toetreding tot de PWG in februari 2001 door de omstandigheden was opgedrongen, kan hetzelfde niet worden vastgesteld over zijn eerdere beslissing in 1997 om lid te worden van de RSU. Verzoekers aansluiting bij de illegale RSU ligt kennelijk in het verlengde van zijn vroegere lidmaatschap van legale linkse bewegingen. Zijn frustratie in 1997 na herhaalde discriminatie bij zijn studies en op de arbeidsmarkt, is op zich onvoldoende om zijn beslissing om aan te sluiten bij een extreme groepering toe te dekken. Immers een actief lidmaatschap bij een extreem linkse ondergrondse beweging vereist een meer dan normale belangstelling en een doorgedreven overtuiging in de dogma's en werking van de organisatie. Zo dienen (on)rechtstreekse banden gelegd te worden met de kopstukken van de al dan niet plaatselijke afdeling die de betrouwbaarheid en dienstvaardigheid van verzoeker binnen de strakke partijdiscipline gunstig moeten beoordelen. Dit blijkt ook uit verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, *“Daarom besloot ik omwille van ideologische redenen (in 1997) opnieuw lid te worden, deze keer van het RSU (Radical Student Union). Deze beweging is niet erkend en legaal zoals het PDSU. Zij is verboden en opereert in het geheim. De beweging is actief in heel Andhra Pradesh State, op het niveau van de universiteiten en privé-colleges. De beweging is ook direct gelinkt met de PWG omwille van hun gemeenschappelijk gevecht tegen de ongelijkheid en onrechtvaardigheid”*. Aldus dient afgeleid te worden dat

verzoeker zich vrijwillig aansloot bij de RSU, hiervoor de nodige inspanningen leverde en dat zijn voorbij en toenmalige kennis over de RSU voldoende was om de consequenties van deze toetreding in te schatten.

10.1. De RSU of Radical Students Union is zoals de bestreden beslissing het stelt “een clandestiene frontorganisatie van de People’s War Group (PWG ook Naxalieten genoemd) die opkomt voor de rechten van de minderheden en de minderbedeelden onder de studenten”. Naast de activiteiten die in het feitenrelaas van de bestreden beslissing zijn opgenomen -“activiteiten op de universiteit”, en het ophalen van schenkingen bij landlords en zakenmannen voor de PWG- omschrijft verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken zijn werkzaamheden als volgt: “Ik reisde samen met andere RSU-leden naar alle universiteiten van Andhra Pradesh. Daar voerden we controles uit in verband met problemen met beurzen, de accommodatie-faciliteiten, het onderwijssysteem, of het geld goed besteed werd. We spraken persoonlijk met de studenten over hun problemen (sommigen waren ook lid van de RSU). Als RSU-leden hadden we het recht om over de problemen te informeren. We spraken ook met de directeurs van de verschillende colleges en zetten hen onder druk om de fondsen goed te besteden en de problemen aan te pakken. Hoewel het RSU al 7 jaar lang (en nog steeds) verboden was, hadden we veel macht. We gebruikten desnoods geweld om onze eisen door te drukken. In 1999 werd ik benoemd tot secretaris van de RSU aan de universiteit van K., zodat ik ook wat meer macht had. Mijn bijnaam binnen het RSU is S. (die naam kreeg ik toen ik als secretaris werd benoemd)”. Tijdens het CGVS-verhoor verklaart verzoeker nader dat de functie van secretaris de hoogste graad was bij het RSU en deze benoeming gebeurt door de PWG “BRJ: Wie verkoos u tot secretaris? KV: C. A.. BRJ: Wie is C. A.? KV: Dalam leider, Rashtra committee president van de PWG, Rashtra is staat, dus: staatscomité. Zij kiezen wie de secretaris van de RSU” (...) “Werd u officieel lid van RSU, met registratie van uw naam, lidkaart, etc. ? KV: RSU is verbonden met de PWG op indirecte wijze, het geld dat ze ontvangen van zakenmannen, landlords, etc. in de vorm van donaties voor voedsel, medicijnen, kledij, zaken voor de PWG. Het voedsel ed. is voor de PWG en dat wordt gegeven door business, industrialisten en landlords. Die worden verzameld door RSU-leden en aan de PWG gegeven voor hun overleving (...) Heeft u dergelijke donaties voor de PWG verzameld? KV: Ja.” (CGVS-verhoor p. 5-6). Verzoeker geeft daarop talrijke voorbeelden van de RSU-werkwijze die zijn eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken nader toelichten en ondersteunen.

10.2. Verzoeker klom op in de hiërarchie van de RSU. Door zijn verdiensten werd hij door de PWG tot secretaris benoemd. Hij functioneerde aldus op districtsniveau in Andhra Pradesh en was de link tussen de RSU en de PWG. Dit is ook de reden waarom hij toegang kon krijgen tot de bijeenkomst van het centrale PWG-comité ging te Delhi in 2001. Immers, verzoeker was toen al integraal opgenomen in de RSU/PWG structuur. Zijn poging afstand te nemen of zoals hij ter terechtzitting stelt, “een marginale samenwerking” voor te stellen is dan ook in deze context te begrijpen. Verzoeker had immers voor 2001 al bijna vier jaar meegewerkt met de PWG eerst als actief lid en later als secretaris van de RSU. Het is aldus, in het kader van de beoordeling van de uitsluitingsclausules, in casu onvoldoende om uitsluitend verzoekers activiteiten te beoordelen na februari 2001. De RSU had enerzijds sociaal ingegeven doelstellingen die zoals verzoeker verklaart, werden ondersteund door vele universitaire diensthoofden en faculteitsafgevaardigden; het eerlijk verdelen van de beurzen en huisvesting en de strijd tegen de onterechte beperking van het studiegeld voor armere studenten. Het geweld dat de RSU gebruikte om deze doelstellingen te bereiken was in sommige omstandigheden buitenproportioneel (zie het bovenvermelde citaat uit het CGVS-verhoor “Als RSU-leden hadden we het recht om over de problemen te informeren. We spraken ook met de directeurs van de verschillende colleges en zetten hen onder druk op de fondsen goed te besteden en de problemen aan te pakken. Hoewel het RSU al 7 jaar lang (en nog steeds) verboden was, hadden we veel macht. We gebruikten desnoods geweld om onze eisen door te drukken”). Verzoeker bevestigt ook de wisselwerking tussen de PWG en de RSU. Zo werd de PWG door de RSU ingeschakeld werd om fysieke druk of geweld uit te oefenen en was de steun van de RSU essentieel voor de werking van de PWG “de RSU is verbonden met de PWG op indirecte wijze, het geld dat ze ontvangen van zakenmannen, landlords, etc. in de vorm van donaties voor voedsel, medicijnen, kledij, zaken voor de PWG. Het voedsel ed. is voor de PWG en dat wordt gegeven door business, industrialisten en landlords. Die worden verzameld door RSU-leden en aan de PWG gegeven voor hun overleving” (CGVS-verhoor p. 5). Verzoeker was eerst ‘organisator’ en later secretaris en heeft deze activiteiten mede georganiseerd of bewust “probleempersonen en situaties” gemeld aan de PWG die daarop de aangegeven personen en situaties met geweld aanpakten. Verzoeker heeft tijdens zijn RSU-periode individuele bijdragen geleverd aan de uitvoering, minstens aan de voorbereiding, van collectieve misdrijven. Wat ook de maatschappelijke relevantie moge geweest zijn van verzoekers bedoelingen en inzet, de middelen die hiervoor werden gebruikt waren buiten proportie tot het beoogde doel. Verzoeker is dan ook (mede) aansprakelijk voor de door hem omgesomde PWG-misdaden van vóór februari 2001 die weliswaar niet daadwerkelijk door hem werden gepleegd maar wel het rechtstreekse gevolg waren van zijn handelwijze binnen de RSU.

10.3. Wanneer verzoeker in 2001 lid werd van één van “de 54 PWG-groepen in Andhra Pradesh State” had hij aldus al een lange staat van dienst achter de rug die erkend en gewaardeerd waren en waardoor hij opklom in de RSU-hiërarchie en door de PWG tot secretaris werd benoemd. Verzoeker wist (minstens) reeds

vier jaar wat de gevolgen waren van zijn acties en kan zich aldus niet beroepen op een gebrekkige of ontbrekende mens rea. Het kan immers niet overtuigen dat hij de misdrijven die uitgevoerd werden door de PWG/RSU heeft gedoogd noch kan verzoeker zich met succes beroepen op overmacht, zelfverdediging en psychische overmacht in de zin van artikel 31(1)(c), artikel 31(1)(d) van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof (Rome, 17 Juli 1998). Immers daargelaten of verzoeker zich na februari 2001 *“bevond in een vicieuze cirkel: enerzijds wou hij van de misdrijven van de RSU/PWG ontsnappen na zijn studies, maar kon dat niet uit vrees voor zijn leven indien hij vrijwillig naar de politie zou stappen of door hen opgepakt zou worden; anderzijds wou hij van de misdrijven van de PM/PWG waar hij noodgedwongen onderdak vond na de moord op zijn broer, ontsnappen, maar kon dat niet uit vrees voor zijn leven daar de PM/PWG hem zou vermoorden om te verhinderen dat hij vrijwillig of onder dwang informatie zou vrijgeven aan de politie”*, had hij zich bewust en met kennis ter zake bij RSU/PWG aangesloten en overigens na 2001, nog bijna vier jaar deelgenomen aan de PWG. Verzoekers persoonlijke verantwoordelijkheid kan niet worden losgezien van de voorspelbaarheid en van de schaal waarop in de regio slachtoffers vielen; het betreft immers collectief georganiseerde en uitgevoerde criminaliteit waarvan elke deelname belangrijk is, ook al was verzoeker niet betrokken bij de voorbereiding van de feiten en bleef zijn effectieve deelname, volgens hem, steeds in de rand van het gebeuren. Dit klemt te meer nu verzoeker op geen enkel ogenblik aangeeft hoe hij zou gepoogd hebben misdaden te verhinderen of slachtoffers bij te staan. Dat hij thans spijt heeft van de RSU/PWG acties en zijn afkeer voor wat gebeurd is oprecht voorkomt, kan zijn vrijwillige toetreding en jarenlange bijdrage niet toedekken.

11. Gelet op het complexe probleem van persoonlijke verantwoordelijkheid en onverhulde schuld aan collectieve misdaden dient in casu in rekening te worden gebracht dat vaststaat dat verzoeker eerst indirect vanaf 1997 en daarna vanaf februari 2001 op directe wijze deelnam aan zware misdrijven waaronder intimidatie, afpersing, ontvoering, marteling, verminking, moord, bomaanslagen en het inrichten van volkstribunalen. Verzoekers individuele aansprakelijkheid kan niet worden ontheven omdat hij de misdaden, althans vanaf februari 2001, niet heeft uitgelokt of omdat hij vanaf toen onvrijwillig misdadige bevelen zou hebben moeten opvolgen. Evenmin is de beweerde betrekkelijke ondergeschiktheid van zijn deelname relevant nu verzoekers aanwezigheid voor de uitvoering en de voltooiing van het misdrijf noodzakelijk was en/of omdat de uiteindelijk strafbaar begane feiten door zijn betrokkenheid indirect werden bevorderd.

12. Indien de uitsluitingclausules limitatief en met grote terughoudendheid moeten worden toegepast, kan niet worden voorbijgegaan aan hun opzet om personen uit te sluiten onwaardig voor internationale bescherming. Aldus moet verzekerd worden dat personen uitgesloten worden die schuldig zijn aan gruweldaden, en ernstige misdaden van gemeenrecht en anderzijds moet worden vermeden dat personen het vluchtelingenschap misbruiken om te ontsnappen aan hun strafrechtelijke aansprakelijkheid voor de aangegeven misdaden. Het dient te worden benadrukt dat bij de beoordeling van de uitsluitingclausules de bewijslast niet deze is van een strafprocedure maar dat zoals de bewoordingen van het Vluchtelingenverdrag zelf aangeven, dat wordt vastgesteld dat er *“ernstige redenen zijn om aan te nemen”* dat verzoeker beantwoordt aan artikel 1 F van de Vluchtelingenconventie.

13. Indien de collectieve misdrijven van de RSU/PWG tegen de burgerbevolking kunnen worden gezien als zware misdrijven tegen de menselijkheid (artikel 1F a) dan zijn ze minstens ernstige, niet-politieke misdrijven in de zin van artikel 1F b van de Vluchtelingenconventie. Immers artikel 12 van de EU Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming) kwalificeert een ernstig, niet-politiek misdrijf als een bijzonder wrede handeling, zelfs indien zij met een beweerd politiek oogmerk zijn uitgevoerd, zoals in casu binnen een Maoïstische beweging. Het valt niet te betwisten dat ontvoering, marteling, verminking, moord, bomaanslagen en standrechtelijke executie tegen de burgerbevolking hiertoe behoren. Het feit dat in grote mate de Indiase politiediensten, veiligheidsdiensten of het leger wordt gevisieerd, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker moet dan ook worden uitgesloten van de Vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, F a en b van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

14. Nopens de subsidiaire bescherming

15. *“Verzoeker verzoekt na te gaan of, op basis van het feitenrelaas zoals weergegeven in de bestreden beslissing en het beroepsverzoekschrift, internationale bescherming kan worden verleend op basis van artikel 48/2 en volgende en in het bijzonder van artikel 48/4 van de wet van de Raad meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006”.*

16. Indien de bewijslast in asielzaken in beginsel bij de asielzoeker ligt, dient deze in een uitsluiting van internationale bescherming te worden gedeeld. Verzoeker reikt noch in het verzoekschrift, noch ter

terechtzitting argumenten aan die er op kunnen wijzen dat hij de feiten zoals beschreven onder 'Nopens de vluchtelingenstatus' niet zou hebben begaan. Ter terechtzitting wordt vooral gewezen op verzoekers onmacht tegen de Naxilites, de feitelijke onmogelijkheid zich te onttrekken aan hun invloed en zich onder de bescherming van de Indiase overheid te plaatsen, desnoods als spijtoptant.

17. Zoals hoger aangegeven kan worden aangenomen dat verzoeker zich niet kan beroepen op de bescherming in India als spijtoptant. Evenzo kan verzoekers vrees worden aangenomen voor ernstige schade onder artikel 48/4 § 2 a) of b) Vreemdelingenwet).

18. De Raad wenst te benadrukken dat, zoals ook de Dienst Vreemdelingenzaken en de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkennen, verzoeker op alle punten zijn medewerking heeft verleend. Verzoeker is ongetwijfeld uit onmacht en frustratie toegetreten tot de RSU en hij kan mogelijk de gevolgen op lange termijn van dit lidmaatschap verkeerd hebben ingeschat. Verzoekers afkeer en schuldgevoelens voor wat gebeurd is ten opzichte de vele slachtoffers, waaronder zijn eigen broer met de zelfmoordpoging van zijn zus tot gevolg, komt oprecht voor. Ook wordt mogelijk geacht dat verzoeker een marginale rol had bij de systematische aanvallen op politiekantoren en burgerdoelwitten na 2001. Dit alles kan echter zijn vrijwillige toetreding en jarenlange bijdrage bij de RSU en PWG niet toedekken te meer aangezien de omvang van het aangerichte leed, de zeer lange periode waarin dit afspeelde en de soms volkomen willekeurigheid van de misdrijven (bij antipersoonsmijnen).

18.1. Verzoeker dient dan ook uitgesloten te worden van de subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

19. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Verzoekende partij dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

Verzoekende partij dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie november tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK